

Bilag 2.

Redegørelser fra finansministeriet angående forskellige spørgsmål, der er rejst under gennemgangen af lovforslaget om kildeskat.

1. Beskatningen af udenlandske artister, musikere og skuespillere m. m.
(16. marts 1966).

Udenlandske artister, musikere og skuespillere m. v., der optræder her i landet, vil sjældent opholde sig her så længe, at de bliver fuldt skattepligtige efter ligningslovens § 2, stk. 2. De bliver i reglen heller ikke begrænset skattepligtige, idet deres virksomhed næsten aldrig udøves fra fast driftssted her i landet.

Efter forslaget om kildeskat sker der en væsentlig udvidelse af skattepligten for de udenlandske artister m. m. Det fremgår af forslaget § 2, stk. 1 a, hvorefter de pågældende skal beskattes af løn eller honorarer m. v., som de får ved virksomhed her i landet, uanset at de ikke opfylder betingelserne for fuld skattepligt her. I finansministerens tale den 26. maj 1965 ved fremsættelsen af det første forslag om kildeskat udtales herom:

„På samme måde betyder kildebeskatningen, at udlændinge, som i kortere perioder tager lønarbejde her i landet, og som under de nuværende forhold ikke beskattes, drages med ind under beskatningen. Jeg kan således nævne, at Dansk Musikerforbund netop har gjort opmærksom på, at udenlandske musikere påfører de danske musikere en ubillig konkurrence, fordi de ofte undgår en beskatning her i landet. Dette forhold vil der efter kildeskatteforslaget i nogen grad blive rådet bod på. Udlændinge, der tager arbejde her i landet, vil skattemæssigt blive stillet som danske, der tager arbejde i udlandet.“

Beskatningen af de udenlandske artister m. v. vil dog forudsætte, at der foreligger et *egenligt tjenesteforhold* til dansk arbejdsgiver, og der vil derfor efter forslaget ikke ske beskatning, hvor den udenlandske musi-

ker enten er antaget af en dansk arrangør, uden at der foreligger et lønmodtager-arbejdsgiverforhold, eller er antaget af en udenlandsk arbejdsgiver eller arrangør, eller han selv arrangerer sin optræden her i landet. Det blev for et års tid siden oplyst fra Dansk Musikerforbund, at kildeskatteforslagets regel vil medføre, at omkring 90 pct. af de udenlandske musikere, der optræder her i landet, kommer under beskatning.

Vil man udvide beskatningen af de udenlandske artister m. m. yderligere, kan det eventuelt ske ved en tilføjelse til forslaget § 2, således at der for disse personer også skal ske beskatning i de tilfælde, hvor der ikke foreligger et tjenesteforhold eller et fast driftssted. Derved ville der også blive tale om beskatning i tilfælde, hvor den udenlandske kunstners optræden her i landet finder sted for en udenlandsk arbejdsgiver eller arrangør eller for en dansk arrangør, der ikke kan betegnes som arbejdsgiver, idet der ikke foreligger et egentligt tjenesteforhold; endvidere hvor de pågældende helt selvstændigt arrangerer deres optræden her i landet og ikke har fast driftssted her. Også udenlandske arrangørers indtægter ved forestillinger her i landet kan det overvejes at inddrage under beskatning her.

Hvis beskatningen af udenlandske artister m. m. skal udvides yderligere som anført, rejser sig imidlertid det spørgsmål, om det vil være praktisk at anvende de almindelige beskatningsregler. Det vil sikkert vise sig vanskeligt bl. a. af kontrolmæssige grunde. Man kunne overveje i stedet at indføre en særlig beskatning med en fast procent af bruttoindtægten her i landet. Ordninger af denne art findes i Norge, Sverige, Tyskland og Østrig. Også en sådan afgiftsordning vil rejse en del problemer med hensyn til afgrænsningen og kontrollen, og det vil være